

Regent's Canal

Ligging

Het Regent's Canal is een kanaal in Londen dat loopt vanaf het zogenaamde Little Venice even ten noorden van Paddington Station naar het Limehouse Basin even ten westen van de Docklands. Daarmee loopt het kanaal langs de noordzijde van het centrum van Londen. Het kanaal is een verlenging van het Grand Junction Canal en wordt soms ook wel met die naam aangeduid. Het kanaal heeft een lengte van 8,5 mijl (bijna 14 kilometer) en heeft 13 sluizen.

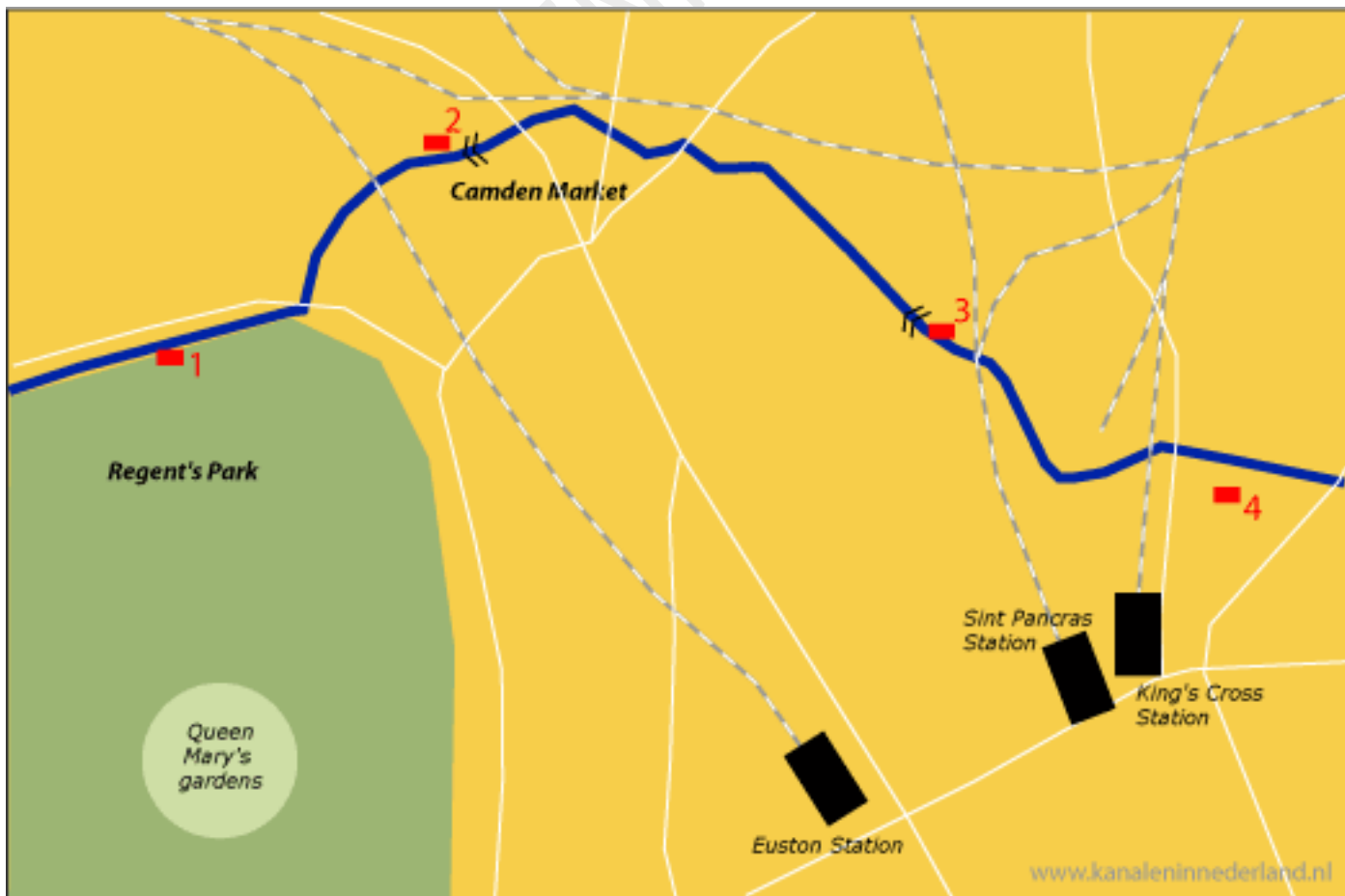
Geschiedenis

De geschiedenis van het kanaal begint bij het Grand Junction Canal. Dit kanaal vormde de hoofdverbinding tussen Londen en het dichte

kanalennetwerk dat al was ontstaan in Noord- en Midden Engeland. Daar waren met de winning van steenkool grote industriegebieden ontstaan. Het vervoer van deze grondstoffen en producten vond in dat deel van Engeland plaats via een snel groeiend en winstgevend stelsel van kanalen. Geïnspireerd door het Franse Canal du Midi (uit 1683) werd in 1760 het eerste kanaal (Bridgewater Canal) aangelegd van Manchester naar de Mersey. Vanaf toen ging de aanleg van de Engelse kanalen zeer snel in samenhang met de industriële revolutie.

Grand Junction Canal

Het Grand Junction Canal werd in 1796 geopend. Het kanaal eindigde bij Brentford in de Thames. Brentford ligt in West Londen en de scheepvaart moest vervolgens verder naar het centrum via de Thames. Deze rivier was lang niet altijd goed bevaarbaar, zodat al snel een extra kanaalarm

werd aangelegd naar Paddington. Deze plaats lag vlak bij het centrum en had daarmee goede verbindingen. Deze zogenaamde Paddington Arm kwam in 1801 gereed.

Regent's Canal

Het Regent's Canal was een volgende stap om pas verder oostwaarts de Thames te bereiken en daarmee minder afhankelijk te zijn van de onvoorspelbaarheid van deze rivier. Het kanaal is genoemd naar de Prince Regent (de latere koning George IV). Al in 1802 werd voorgesteld dit kanaal aan te leggen, maar pas in 1812 werd de aanleg ervan door het parlement goedgekeurd. Na de nodige problemen bij de bouw, zowel technisch als financieel, werd het kanaal in augustus 1820 geopend.

Regent's Park

Ene John Nash was betrokken bij de aanleg van het Regent's Park. Nash had net een herontwikkelingsplan voor Noord Londen opgesteld voor de Prince Regent, inclusief dit park. Nash zag er wel wat in om het kanaal onderdeel te laten zijn van dit park en zo geschiedde. Het traject kent verder drie tunnels, waarvan de Islington tunnel met een lengte van 886 meter de langste is.

Geen groot succes

Het kanaal functioneerde redelijk, maar kreeg door de late aanleg al snel te maken met de concurrentie van de spoorwegen. Er zijn meerdere plannen geweest om het kanaal te vervangen door een spoorweg, maar zonder succes. In 1874 vond er een beroemd geworden ongeluk plaats toen een boot met buskruit ontplofte onder de Macclesfield Bridge (nabij Regent's Park). De (nieuwe) brug is sindsdien bekend als Blow Up Bridge. In 1929 werd het kanaal samengevoegd met het Grand Junction Canal en de Warwick Canals (in Engeland waren de kanalen in beheer van particuliere ondernemingen). De nationalisatie van het kanaal vond plaats in 1948.

Van paard naar tractor naar voetganger
Tijdens de Tweede Wereldoorlog kende het kanaal nog goede tijden, omdat de spoorwegen te gevaarlijk waren voor vervoer. In 1956 vond echter het laatste transport met door paarden getrokken schepen plaats. Tractoren vervingen vanaf toen de paarden, maar eind jaren zestig was ook dit transport verdwenen. Het maakte het mogelijk de jaagpaden langs het kanaal open te stellen voor het publiek. De recreatievaart heeft verder bezit genomen van het kanaal. In één van de havenbekkens langs het kanaal, nabij King's Cross Station, is in 1992 het London Canal Museum geopend.

Langs het Regent's Canal

Een onverwacht bezoek

Een onverwacht bedrijfsuitje maakt dat ik in 2006 twee keer in Londen was. In een lang weekend in maart heb ik uitvoerig de stad bekeken en was er net voor vertrek naar huis de verrassing van de intimiteit van Little Venice, het kanalenknooppunt net ten noorden van Paddington Station. Toen rond de kerst de mogelijkheid zich voordeed om met een bedrijfsuitje naar Londen te gaan, was het voor mij duidelijk dat ik nu Londen eens zou bekijken van langs het kanaal.

Een koude en mistige dag

Het was een koude mistige dag die 20 december 2006. Vandaar ook geen foto's bij dit verhaal. Vanaf Heathrow met de metro naar het station Bond Street. Het leek me mooi om eerst te wandelen langs de Marleybone High Street waar een aantal leuke winkels zitten, waaronder een fraaie boekhandel. Vanaf deze straat beland je bij het Regent's Park. Wat een prachtig park is dat. Zo groot en op dat moment ook zo rustig dat het landelijke trekjes kreeg. De Queen Mary's Gardens zijn zelfs in de winter een genot om doorheen te lopen. Vervolgens liep ik verder om net ten westen van de London Zoo (1) het Regent's Canal op te zoeken.

Langs vogelkooien in de diepte

Vanaf de brug meteen een verrassend uitzicht over het kanaal dat wel zo'n tien meter lager ligt. Met de trap naar beneden en dan sta je op het jaagpad en feitelijk ook meteen in een andere wereld. Zo laag beneden de stad is alle drukte en hectiek verdwenen. Het water is kalm en rustig en er is verder helemaal niemand. Omdat ik het London Canal Museum wilde bezoeken liep ik vervolgens oostwaarts. Dat is al meteen een belevenis omdat het kanaal hier dwars door de London Zoo loopt. Aan de andere zijde van het kanaal had ik zicht op hyena's, terwijl hoog boven mijn hoofd een gigantische metalen kooi over het

kanaal hing; de beroemde vogelkooien van de London Zoo.

De gezellige drukte van Camden markt

Na de London Zoo buigt het kanaal af naar het noorden richting Camden Town. Het is een bijzonder gevoel om onder de oude bruggen door te lopen, de rijzige huizen boven je te zien en her en der kleurrijke zogenaamde narrow-boats in het water te zien liggen. Verder valt op hoe groen en lommerrijk het hier is langs het kanaal. Hoe kwam ik er toch bij om geen fototoestel mee te nemen? Al snel nadert Camden. Hier ligt het Camden lock; een dubbele sluis (2). Rondom het sluiscomplex is een aantrekkelijk verblijfsgebied ontstaan met veel horeca. Gezien de tijd van het jaar was het er nu vrij rustig. Ik besluit met de trap omhoog te gaan en sta vervolgens meteen in de Camden (Lock) Market. Een groot complex van markten door dit deel van de stad. Het is er druk, shabby, maar ook gezellig. Ineens sta je zo dus weer midden in een bruisend deel van deze metropool. Ik loop zo wat verder langs de winkelstraten en pak verderop het Regent's Canal weer op.

Rust in een wereldstad

Het kanaal slingert nu statig door een aantal kleine mooie woonbuurten. Nog altijd ligt het kanaal 6 tot 8 meter onder straatniveau. De omgeving wordt echter wat meer grootschalig en monotoon nabij Sint Pancras Hospital en de rangeerterreinen van King's Cross Station. Het kanaal loopt hier ook vrij recht. Het volgende half uur word ik gepasseerd door wel twee fietsers. Het schijnt dat na de bomaanslagen in London onder meer het fietsverkeer is toegenomen, dat daarbij ook dankbaar gebruik maakt van de jaagpaden. Op deze dag is daar weinig van te merken. Aan de overzijde zijn grote gebieden in transitie. Er worden nieuwe grote en saai gebouwen neergezet. Geen bijzondere architectuur. Het kanaal zelf verrast ineens wel weer met een sluiscomplexje (Sint Pancras lock (3)) dat nog maar gedeeltelijk in gebruik is. Het is

een soort van hangplek geworden, maar het oogt prachtig. Ik nader nu Battlebridge Basin. De rust wordt hier ernstig verstoord door de grote bouwputten rondom King's Cross Station. In het bassin ligt een ontelbaar aantal prachtige narrow-boats. Het maakt me duidelijk dat ik bij het London Canal Museum (4) ben aangekomen. Het museum is verder weinig bijzonder, erg traditioneel en Brits, maar voor iemand die wat met kanalen heeft is er voldoende te zien.

Een bezoek aan Londen?

Ga eens lopen langs het kanaal! Al met al heb ik zo'n drie uur langs het Regent's Canal en door Camden Market gelopen over een afstand van circa 6 kilometer. Rustig aan dus. De ervaring was prachtig. Ten eerste is het gewoon een mooi kanaal dat veel slingert en dat veel afwisseling brengt met bruggen, sluizen, een wisselende omgeving en de immer aanwezige kleurrijke narrow-boats. Ten tweede is het een onwerkelijke ervaring door in een wereldstad als Londen te wandelen in totale rust. Dit is grotendeels te danken aan de lage ligging van het kanaal ver onder het straatniveau. Je ervaart geen hectiek, ruikt geen uitlaatgassen, maar ziet wel alle imponerende bouwwerken. Wellicht zelfs nog wel fraaier, omdat ze zoveel rijziger zijn vanaf het jaagpad langs het water. Dat het zo rustig was, ik ben maar vier mensen tegengekomen, draagt bij aan de bijzondere sfeer die ik heb ervaren. Dat kan ook te maken hebben met de koude dag in december. Maar goed, ook wanneer de jaagpaden wel meer in gebruik zijn, kan ik iedereen aanbevelen om eens een half dagje langs het kanaal te wandelen. Het liefst vanaf Regent's Park of vanaf Little Venice bij Paddington Station. Je zult werkelijk verrast staan.

Literatuur

- Martin Marix Evans and Robert Reichenfeld, Canals of England, Phoenix Illustrated (1994).

Verdere informatie op de volgende website:

- [London Canal Museum](#)

WWW.KANALENNEDERLAND.NL